

Истинската история

На 26 септември 1881 г. в Търново е роден отличния български офицер - генерал от пехотата Никола Бакърджиев (1881 - 1954)

Завършва Военното на Негово Княжеско Височество училище (1901) **като първенец на 22-ри випуск**, с Височайша заповед № 1 на 1 януари 1901 г. е произведен в чин подпоручик и същата година е зачислен в **5-и артилерийски полк в Шумен**. Като първенец на випуска получава награда от фонда на генерал Иван Кишелски.

В края на 1903 г. се явява на конкурсен изпит за следване в Торинската генералщабна академия, Италия и след успешното полагане още същата година постъпва в академията.

Завършва с отличие през есента на 1907 година, като с височайша заповед № 1 от 1 януари 1904 г. е произведен в чин поручик, през 1905 г. преминава стаж в 63-ти пехотен полк в Нова Лигуре, а през 1906 г. в 19-и конен полк в Милано.

На 20 януари 1910 г. капитан Бакърджиев е назначен на служба като **помощник-началник на секция „Военни съобщения“ в Щаба на армията**. Награден е с **Кръст за независимостта на България 1908**.

При мобилизацията на войската за участие в

Балканската война (1912 - 1913), на 17 септември е назначен за помощник-началник на Оперативната секция при Щаба на действащата армия. Взема дейно участие в осигуряване на настъпателните действия в Източна Тракия, на Македонския военен театър и при обсадата на Одрин. Участва и в изготвянето на условията за примирието. За дейността си като помощник-началник на 25 февруари 1913 г. съгласно заповед по действащата армия № 132 е награден с Кавалерския кръст на орден „За военна заслуга“ на лента. Със заповед № 55 от 23 март 1913 г. по Действащата армия е назначен за временен началник на „Оперативната секция“. На 5 август 1913 с височайша заповед № 133 е произведен в чин майор. **За дейността си по време на Балканските войни със заповед № 221 от 1913 г. е награден с Кавалерски кръст на ордена „Св. Александър“ с мечове, а на 10 ноември 1914 г. със заповед № 74 е награден с офицерския знак за 10-годишна отлична служба.**

По време на Първата световна война е началник на Оперативната секция в Щаба на действащата армия. На 24 март 1916 г. е назначен за командир на дружина в 1-ви пехотен софийски полк, с който участва във войната с Румъния и овладяването на Тутраканската крепост (септември 1916). На 25 ноември 1916 отново е върнат на старата си длъжност в Щаба на армията. На 16 март 1917 година е повишен в чин подполковник, а от декември 1917 г. е изпълняващ длъжността началник на Оперативното отделение при Щаба на действащата армия. През април 1918 година е командирован в Германия на Западния фронт.

На 1 ноември 1919 година е повишен в чин полковник, а на 25 ноември същата година е назначен за преподавател във Военната академия и временен началник на Военноисторическата секция при Щаба на армията. От 11

август 1922 година е председател на Военноисторическата комисия към Щаба на армията. От 4 юли 1923 до 26 май 1926 г. е началник на Втора военна област в Пловдив.

На 6 май 1926 г. е произведен в чин генерал-майор. **От 26 май 1926 до 11 януари 1929 г. заема длъжността началник на Щаба на войската. От 11 януари 1929 до 31 януари 1931 г. е министър на войната. Има големи заслуги за преодоляване на военните ограничения на Ньойския договор (1919) и за реорганизацията и усъвършенстването на войската.**

От 31 януари 1931 г. отново заема длъжността началник на Щаба на войската. Разработва първия след войната план за военновременно развърщане на Българската армия.

На 15 май 1930 е произведен в чин генерал-лейтенант, а на 16 май 1934 в чин генерал от пехотата и уволнен от армията. Сътрудничи на Военноисторическата комисия при Генералния щаб.

Генерал от пехотата Никола Бакърджиев умира на 21 март 1954 г. в София.

Награди:

Кръст за независимостта на България 1908 (1909)

Народен орден „За военна заслуга“ V степен на военна лента (1913)

Орден Св. Александър“ V степен с мечове (1913)

Знак „За 10 години отлична служба“ (1914)

Германски орден „Железен кръст“ II клас (1916)

Военен орден „За храброст“ IV степен 1-ви и 2-ри клас (1917)

Орден „Железен кръст“ I клас, Германска империя (1918)

Орден „Австрийска кралска военна звезда“, Австро-Унгария (1918)

Унгарски възпоменателен медал, Австро-Унгария (1918)

Орден „Св. Александър“ III степен (1926)

Народен орден „За военна заслуга“ II степен (1927)

Народен орден „За военна заслуга“ I степен на обикновена лента (1930)

Кавалер на големия кръст на Италианската кралска корона и сребърна звезда с брилянти (1930)

Военен орден „За храброст“ III степен, 2-ри клас

Орден „Св. Александър“ II степен без мечове

{{_LINK1_}}